

วิธีอ้างอิงบทความนี้: รดาสา เนตรแสงสี. (2565). รูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย. วารสารวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน. 8(2), 112-125.

Received: April 5, 2022
Revised: May 31, 2022
Accepted: September 13, 2022

รูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

รดาสา เนตรแสงสี*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชน 2) ศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมของความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนที่มีอิทธิพลต่อขีดความสามารถทางการแข่งขัน และ 3) นำเสนอรูปแบบของความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนที่มีผลต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดจังหวัดเลย จำนวน 1,243 ราย กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 362 ราย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุของปัจจัยเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก โดยมีค่า Chi-Square = 52.063, df = 39, p-value = .079, Relative Chi-square = 1.335, GFI = .978, AGFI = .949, RMR = .008, RMSEA = .030 และยังพบว่าเกษตรกรต้องบริหารจัดการพื้นที่เพาะปลูกให้เหมาะสมกับคุณภาพของดิน คาดการณ์ความต้องการล่วงหน้า ซื้อปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ การคัดเกรดสับปะรดก่อนส่งมอบให้กับลูกค้า และส่งมอบตรงตามเวลาที่นัดหมาย มีแผนรองรับกรณีลูกค้าไม่รับตามเวลาที่กำหนด ค้นหาวิธีการประหยัดต้นทุนและมองหาวิธีการใหม่เพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน

คำสำคัญ: ความสามารถด้านซัพพลายเชน ความร่วมมือ ความสามารถทางการแข่งขัน สินค้าเกษตร
ประเภทบทความ: บทความวิจัย

*ผู้รับผิดชอบงานหลัก

อาจารย์สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย,
อีเมล: radasa.net@lru.ac.th

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI.) อยู่ในกลุ่ม 1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

A Model for Developing Competence and Supply Chain Collaboration To Build Competitiveness of Pineapple Farmers in Loei Province.

Radasa Netsangsee*

Abstract

The objectives of this research were 1) to study a model of capacity development and supply chain cooperation 2) to study the direct influence Indirect influence of talent and supply chain collaboration on competitiveness. 3) To presenting a model of capacity and supply chain cooperation that affects the competitiveness of pineapple farmers in Loei Province. There were 1,243 pineapple producers, which made up the study's sample size. The sample consisted of 362 pineapple farmers. The tool used was a questionnaire. The statistics used were Frequency, Mean, and Standard Deviation and causal influence analysis of factors used to examine the coherence of the model with the empirical data. The results showed that supply chain capabilities and supply chain collaboration have a positive direction in influencing on building competitiveness were statistically significant at the 0.05 level and were positively correlated by Chi-Square = 52.063, df=39, p-value=.079, Relative Chi-square=1.335, GFI=.978, AGFI=.949, RMR = .008, RMSEA=.030. Official competition farmers must manage the farmland according to the quality of the soil. Anticipating customer demand and productivity buying quality inputs and quality grading of pineapples before delivery to customers and delivered on time. There is a support plan in case the customer doesn't pick up on time to find out how to save costs and look for new ways to improve it. This will help develop and increase competitiveness.

Keywords: Supply chain capability, Collaboration, Competitiveness, Agricultural

Type of Article: Research Article

*Corresponding author

Lecturer, Department of Logistics and Supply Chain, Faculty of Management Science, Loei Rajabhat University, E-mail: radasa.net@lru.ac.th

1. บทนำ

ภาคการเกษตรของไทยเป็นตัวขับเคลื่อน การพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เป็นรากฐานของการสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในภาคการผลิตทางการเกษตร ซึ่งตามแผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนภาคการเกษตร พ.ศ. 2560-2564 ที่สนับสนุนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2564) โดยวิสัยทัศน์ คือ ยกระดับการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชนภาคการเกษตรของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและเป้าประสงค์สำคัญ คือเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์และซัพพลายเชนอย่างมืออาชีพเพิ่มความสามารถในการเก็บเกี่ยวมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจการเกษตรให้แก่เกษตรกร การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มอำนาจต่อรองให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยเน้นการสร้างร่วมมือภายในซัพพลายเชน เครือข่ายโลจิสติกส์ คลัสเตอร์สินค้าเกษตร พัฒนาโซ่คุณค่าและโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อยกระดับโลจิสติกส์และซัพพลายเชนภาคการเกษตรแบบยั่งยืน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2561)

จากรายงานการประเมินศักยภาพการพัฒนาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนภาคการเกษตรไทยพบว่า สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจากภายนอกซึ่งมากระทบปัจจัยแวดล้อมภายในประเทศทำให้เป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน อีกทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนที่มีอยู่ในภาคการเกษตรทำให้คาดว่าภาคการเกษตรของประเทศไทยต้องเร่งปรับตัวเพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง โดยเริ่มจากการซื้อขายปัจจัยการผลิตและผลผลิตผ่านกลุ่มของตนเอง ฝึกทักษะและรู้จักนำองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้าน

โลจิสติกส์การเกษตรมาใช้ในกระบวนการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรของตนเองให้มากขึ้นเพื่อลดต้นทุนและสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการตลาดที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคทุกระดับ ขณะที่หน่วยงานภาครัฐต้องปรับบทบาทเป็นผู้สนับสนุนให้คำปรึกษาแนะนำองค์ความรู้และฝึกทักษะด้านการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ และซัพพลายเชนสินค้าเกษตรสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง ส่งผ่านข้อมูลข่าวสารให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรอย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์ รวมทั้งจัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ เพื่อพัฒนาระบบรวบรวม และกระจายผลผลิตและขยายตลาด (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2561)

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเลย (2561) ได้รายงานว่าในปี 2561 จังหวัดเลยมีพื้นที่เพาะปลูกสับปะรด 22,182 ไร่ มีจำนวนเกษตรกรที่ปลูกทั้งสิ้น 2,102 ราย ผลผลิตเฉลี่ย 3,664.30 กิโลกรัม/ไร่ ผลผลิตรวม 81,281.40 ตัน ราคาเฉลี่ย 10.76 บาท/กิโลกรัม มูลค่า 874.70 ล้านบาท โดยตลาดสินค้าเกษตรจังหวัดเลยจะมีพ่อค้าระดับท้องถิ่นหรือตัวแทนพ่อค้าระดับอำเภอ หรือจังหวัด เป็นผู้แทนรวบรวมสินค้าจากเกษตรกรแล้วนำผลผลิตไปขายต่อให้ร้านรับซื้อพืชไร่ที่มีกระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอของจังหวัด นอกจากนี้ยังมีพ่อค้าจากต่างจังหวัดเข้ามารับซื้อสินค้าจากเกษตรกรในแหล่งผลิตอีกด้วย (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเลย, 2561)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนของเกษตรกร พบว่าการศึกษาวิจัยในแนวคิดนี้ยังมีนักวิจัยจำนวนไม่มากนักทำการศึกษา โดยส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ โซ่อุปทานที่ส่งผลหรือมีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรประสิทธิภาพและคุณภาพของเกษตรกร จากหลักฐานเชิงประจักษ์ทั้งงานวิจัยและงานด้านวิชาการ

ทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนของเกษตรกรนั้นส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถทางการแข่งขัน แต่พบว่ายังไม่มีการศึกษาว่าความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนของเกษตรกรที่ส่งผลต่อขีดความสามารถทางการแข่งขัน ซึ่งหากเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จำเป็นต้องพัฒนา หรือมีข้อจำกัดในบางประการไม่สามารถพัฒนาองค์ประกอบด้านความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนได้พร้อมๆ กัน งานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นการศึกษาว่าหากเกิดกรณีดังกล่าวเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดสามารถเลือกพัฒนาความสามารถและความร่วมมือในองค์ประกอบใดเป็นลำดับแรก และองค์ประกอบใดเป็นลำดับถัดมา

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้นทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านโลจิสติกส์และความร่วมมือด้านซัพพลายเชนที่ส่งผลต่อขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการยกระดับการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนภาคการเกษตรของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนที่มีอิทธิพลต่อขีดความสามารถทางการแข่งขัน
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมของความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนที่มีอิทธิพลต่อขีดความสามารถทางการแข่งขัน
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบของความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนที่มีผลต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

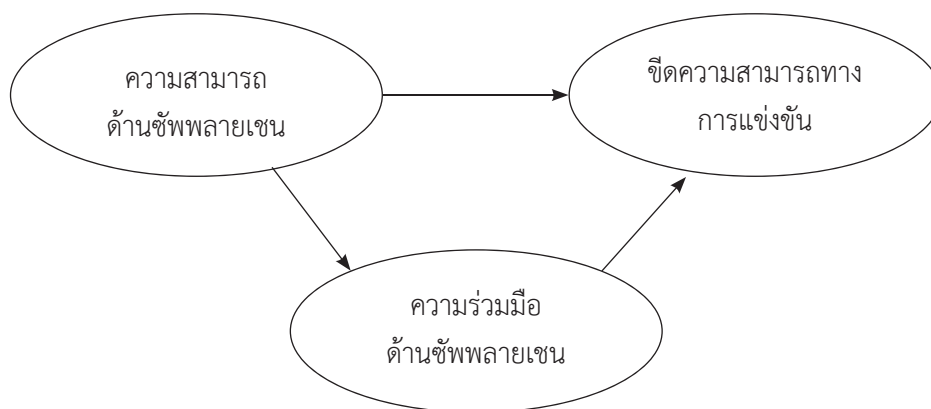
3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดและทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. ด้านความสามารถซัพพลายเชน ได้ใช้แบบจำลองอ้างอิงในการดำเนินงานซัพพลายเชน (SCOR model) (Supply Chain Council, 2017) โดย ปณิศา แจ่มนาลาว และธรีนิ มณีศรี (2563) ได้ทำการตรวจสอบเชิงประจักษ์เกี่ยวกับรูปแบบ การจัดการโซ่อุปทานวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสินค้าเกษตรอย่างยั่งยืนพบว่า มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญและเชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในด้านการเงิน ลูกค้า การเรียนรู้และการเติบโต

2. ด้านความร่วมมือซัพพลายเชน โดย วสันต์ สกฤตกิจกาญจน์ และจิตอุษา ชันทอง (2563) ตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือห่วงโซ่อุปทานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย พบว่า สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของความร่วมมือห่วงโซ่อุปทานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยได้ที่ร้อยละ 28

3. ด้านขีดความสามารถทางการแข่งขันโดย Navee Chiadamrong and Pithachaya Sophonsaritsoo (2015) ได้ตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความได้เปรียบทางการแข่งขันในความสัมพันธ์ของการจัดการซัพพลายเชนและผลการปฏิบัติงานขององค์กรอุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย พบว่าการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพของซัพพลายเชนสามารถเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันและประสิทธิภาพขององค์กรทั้งในด้าน ราคาและต้นทุน คุณภาพ ความน่าเชื่อถือในการจัดส่ง นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และระยะเวลาในการนำสู่ตลาด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 (H1): ความสามารถด้านซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขัน

สมมติฐานที่ 2 (H2): ความร่วมมือด้านซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขัน

สมมติฐานที่ 3 (H3): ความสามารถด้านซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเชิงบวกต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด ในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในจังหวัดเลย ใช้การวิจัยเชิงสาเหตุ (Cause-effect research) โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝง (Latent variable) ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variable) ตลอดจนอิทธิพลทางตรง (Direct effect) และ อิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect) ของการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนที่ส่งผลขีดความ

สามารถทางการแข่งขันของเกษตรกร ผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

5.2 กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย จำนวน 1,243 ราย (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564) กำหนดตัวอย่างสำหรับการวิจัยที่ใช้สถิติวิเคราะห์ชนิดความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นจำนวน 10-20 เท่า ของค่าพารามิเตอร์ และจำนวนตัวแปรที่สังเกตได้ (อรรถพร จินะวัฒน์ และสุบิน ยุระรัช, 2559) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 362 ราย ซึ่งคิดเป็น 29.12 เท่า เก็บข้อมูลจากเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดโดยตรง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็นแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ใช้วิธีการเทียบบัญญัติไตรยางค์เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความสามารถด้านซัพพลายเชน ตอนที่ 3 เป็นการถามเกี่ยวกับความร่วมมือด้านซัพพลายเชน ตอนที่ 4 เป็นการถามความคิดเห็นเกี่ยวกับขีดความสามารถทางการแข่งขัน

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละกับตัวแปรจัดประเภท (Categorical variables) และวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) กับตัวแปรเมตริก (Metric variables)

2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุด้วยโมเดลโครงสร้าง (Structural equation modeling: SEM) ของปัจจัยเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6. ผลการวิจัย

ผลการคำนวณหาความเหมาะสมของตัวแปรความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อ

สร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ โดยทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 0.01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดมีค่าเท่ากับ .788 เป็นความสัมพันธ์ความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิต (CSS) กับความร่วมมือกับลูกค้า (CSC) รองลงมาเท่ากับ .748 เป็นความสัมพันธ์ความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิต (CSS) กับขีดความสามารถด้านต้นทุน (Cost) และต่ำสุดคือ -0.048 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการจัดส่ง (Deliver) กับความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ โดยมีค่า Bartlett's Test Sphericity มีค่า = 3084.938; $df=78$, $p=0.000$ ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีรวม Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy = 0.931 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ มีรายละเอียดตามตาราง ที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิจัย

	PLAN	SOURCE	MAKE	DELIVER	RETURE	ENABLE	CSS	CSC	CSF	CSG	QUALITY	COST	RESPONSE
PLAN1.00													
SOURCE	.559**	1.00											
MAKE.634**	.704**	1.00											
DELIVER	.533**	.399**	.495**	1.00									
RETURN	.489**	.615**	.594**	.549**	1.00								
ENABLE	.403**	.568**	.605**	.379**	.541**	1.00							
CSS.497**	.617**	.596**	.350**	.549**	.643**	1.00							
CSC.492**	.593**	.611**	.361**	.546**	.632**	.788**	1.00						
CSF.419**	.379**	.449**	.489**	.456**	.374**	.455**	.564**	1.00					
CSG.146**	.365**	.287**	-.048	.210**	.446**	.443**	.375**	-.021	1.00				
QUALITY	.526**	.568**	.623**	.461**	.623**	.530**	.737**	.695**	.506**	.258**	1.00		
COST.442**	.591**	.612**	.392**	.587**	.663**	.748**	.697**	.467**	.446**	.722**	1.00		
RESPONSE	.440**	.428**	.488**	.470**	.464**	.371**	.473**	.510**	.578**	.027	.537**	.499*	1.00

Bartlett's test of Sphericity Chi-Square = 3084.938 df = 78, p = 0.000, KMO = 0.931

* p < .05 ** p < .01

ผลการคำนวณหาความเหมาะสมของตัวแปรความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 โดยมีค่า Bartlett's test sphericity มีค่า = 084.938, df=78, p=0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีรวม Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy =0.931 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยสามารถสรุปในแต่ละด้านดังนี้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของความสามารถด้านซัพพลายเชน (SCM) ประกอบด้วย การวางแผน การจัดซื้อ การผลิต การจัดส่ง การส่งคืน และการสนับสนุน มีค่าระหว่าง 0.64-1.02 แสดงถึงรูปแบบที่ดี โดยมีค่า Chi-Square =157.268, df=135, p-value=.092, Relative Chi-square=1.165, GFI=0.965; AGFI= 0.923,

RMR=.017, RMSEA=.021 สรุปได้ว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

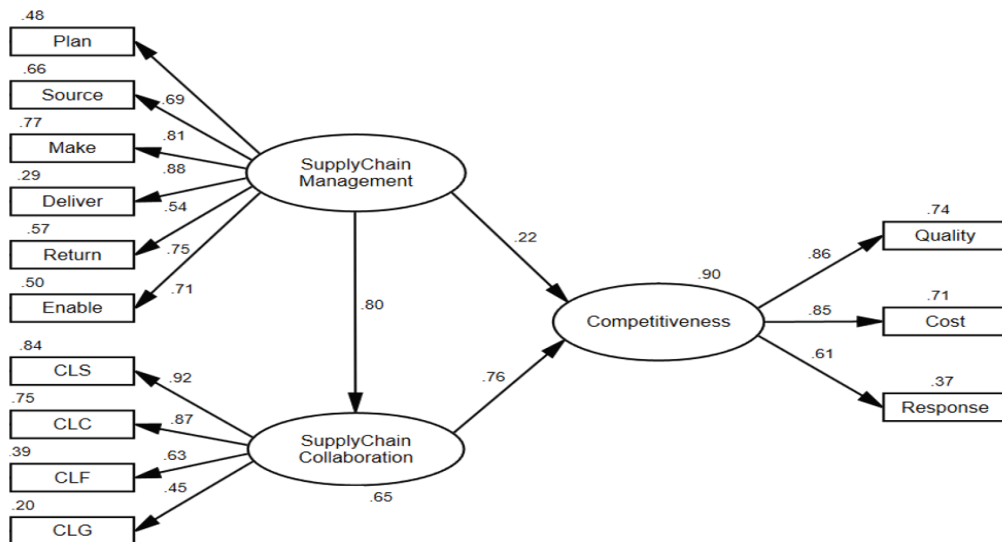
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของความร่วมมือด้านซัพพลายเชน (SCC) ประกอบด้วย ความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิต ความร่วมมือกับลูกค้า ความร่วมมือกับเกษตรกรด้วยกัน และความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ มีค่าระหว่าง 0.26-1.00 แสดงถึงรูปแบบที่ดี โดยมีค่า Chi-Square = 86.916; df = 59; p-value = .010; Relative Chi-square = 1.473; GFI = .973; AGFI = .929; RMR = .020; RMSEA = .036 สรุปได้ว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของขีดความสามารถทางการแข่งขัน (CPT-TVN) ประกอบด้วย ด้านคุณภาพ ด้านต้นทุน และด้านการตอบสนอง มีค่าระหว่าง 0.26-1.00 แสดงถึงรูปแบบที่ดี โดยมีค่า Chi-Square=49.038, df=37, p-value=.089, Relative Chi-square= 1.325, GFI=.978, AGFI=.954, RMR=.008; RMSEA=.030 สรุปได้ว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI.) อยู่ในกลุ่ม 1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ตัวแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้าง

ขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกร ผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

ภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

จากภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่สองของรูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกร ผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ได้ค่าดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ดังนี้ ค่า Chi-Square = 52.063; df = 39; p-value = .079; Relative Chi-square = 1.335; GFI = .978; AGFI = .949; RMR = .008; RMSEA = .030 โดยดัชนีมีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปได้ว่าขีดความสามารถทางการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถด้านซัพพลายเชน และความร่วมมือด้านซัพพลายเชน โดยที่องค์ประกอบของความสามารถด้านซัพพลายเชน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่ Plan, Source, Make, Deliver, Return และ Enable องค์ประกอบของความร่วมมือด้านซัพพลายเชน วัดได้จากตัวแปรสังเกต

ได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ CLS, CLC, CLF และ CLG องค์ประกอบของขีดความสามารถทางการแข่งขัน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ Quality, Cost และ Response และเมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลของตัวแปรเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านซัพพลายเชน เมื่อพิจารณาน้ำหนักของตัวแปร (Factor loading) และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ พบว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.54 ถึง 0.88 แสดงว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ ทั้ง 6 ตัวแปรสามารถเป็นตัวแทนของความสามารถด้านซัพพลายเชน และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด คือ ด้านการผลิต (Make) มีค่าน้ำหนักของตัวแปร เท่ากับ 0.88 มีค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์มากที่สุด เท่ากับ 0.77 หมายความว่า ความสามารถด้านผลิต สามารถพยากรณ์ความสามารถด้านซัพพลายเชน ได้มากที่สุดถึง ร้อยละ 77

2. ความร่วมมือซัพพลายเชน เมื่อพิจารณา น้ำหนักของตัวแปร (Factor loading) และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R2) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ พบว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักตัวแปรรู้อยู่ระหว่าง 0.45 ถึง 0.92 แสดงว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ ทั้ง 4 ตัวแปรสามารถเป็นตัวแทนของความร่วมมือซัพพลายเชน และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด คือ ความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิต (CLS) มีค่าน้ำหนักของตัวแปร เท่ากับ 0.92 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มากที่สุด เท่ากับ 0.84 หมายความว่า ความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิต สามารถพยากรณ์ความร่วมมือซัพพลายเชน ได้มากที่สุดถึงร้อยละ 84

3. ชัดความสามารถทางการแข่งขัน เมื่อพิจารณาน้ำหนักของตัวแปร (Factor loading) และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R2) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ พบว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักตัวแปรรู้อยู่ระหว่าง 0.61 ถึง 0.86 แสดงว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ ทั้ง 3 ตัวแปรสามารถเป็นตัวแทนของความร่วมมือซัพพลายเชน และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด คือ ชัดความสามารถด้านคุณภาพ (Quality) มีค่าน้ำหนักของตัวแปร เท่ากับ 0.86 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มากที่สุด เท่ากับ 0.74 หมายความว่า คุณภาพสับปะรด สามารถเพิ่มชัดความสามารถทางการแข่งขัน ได้มากที่สุดถึงร้อยละ 74

ดังนั้นสรุปได้ว่าความสามารถด้านซัพพลายเชน (SCM) มีอิทธิพลโดยรวมสูงสุดต่อความร่วมมือด้านซัพพลายเชน (SCC) ซึ่งมีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.80 รองลงมาคือ ตัวแปรความร่วมมือด้านซัพพลายเชน (SCC) มีอิทธิพลต่อชัดความสามารถทางการแข่งขัน (CPTTVN) ซึ่งมีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.76 และตัวแปรความสามารถด้านซัพพลายเชน (SCM) มีอิทธิพลต่อชัดความสามารถทางการแข่งขัน (CPTTVN) น้อยที่สุดซึ่งมีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.22 และจากผลการวิจัยสามารถตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้ดังนี้ ความสามารถด้านซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับชัดความสามารถทางการแข่งขัน โดยมีอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.22 ทั้งนี้ความสามารถด้านซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับความร่วมมือซัพพลายเชน โดยมีอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.80 นอกจากนี้ ความสามารถด้านซัพพลายเชนยังอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกผ่านความร่วมมือซัพพลายเชนกับชัดความสามารถทางการแข่งขัน โดยมีอิทธิพล เท่ากับ 0.61 และอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.83 ความร่วมมือซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับชัดความสามารถทางการแข่งขัน โดยมีอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.76 ทั้งนี้ ความสามารถและความร่วมมือ ซัพพลายเชนสามารถร่วมกันพยากรณ์ชัดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในจังหวัดเลย ได้ถึงร้อยละ 90

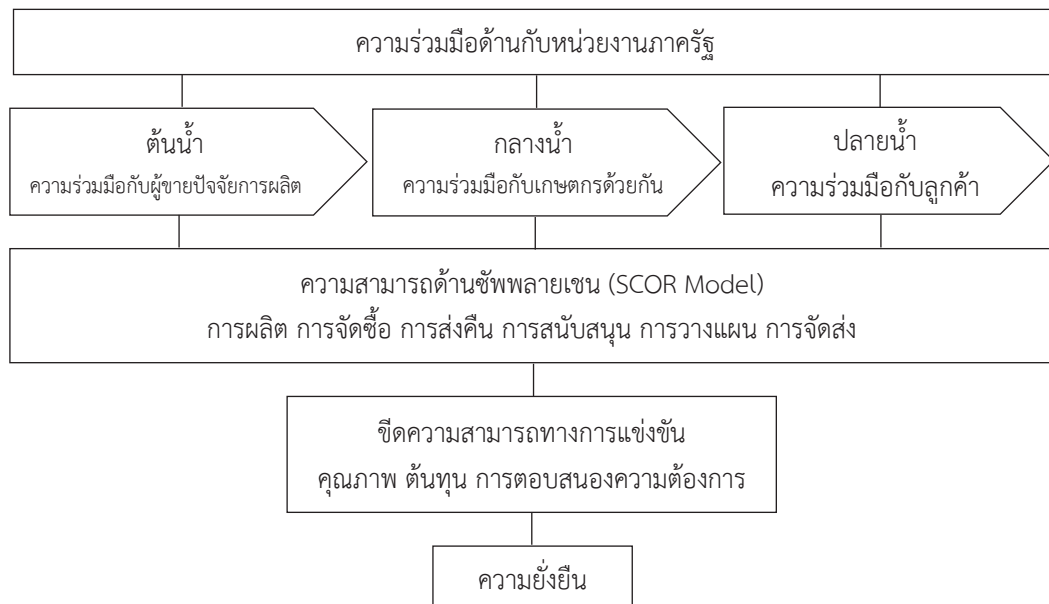
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความตรงของรูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

ตัวแปร	Supply Chain Management			Supply Chain Collaboration			Competitiveness		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
SCM	-	-	-	0.80	0.0	0.80	0.83	0.61	0.22
SCC	-	-	-	-	-	-	0.937	0.177	0.76
ค่าสถิติ	Chi-Square = 52.063; df = 39; p-value = .079; Relative Chi-square = 1.335; GFI = .978; AGFI = .949; RMR = .008; RMSEA = .030								
ตัวแปร ความเที่ยง	Plan .694	Source .810	Make .879	Deliver .535	Return .754	Enable .706			
ตัวแปร ความเที่ยง	CLS .915	CLC .869	CLF .628	CLG .445	Quality .858	Cost .845	Response .609		
สมการโครงสร้าง R ²	SCM -	SCC .65	CPTTVN .90						
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร									
ตัวแปรแฝง				SCM			SCC		
SCM				1.00					
SCC				.804			1.00		
CPTTVN				.220			.764		

หมายเหตุ : *p > .05, **p > .01, TE = ผลอิทธิพลรวม (Total effect), IE = อิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect) DE = อิทธิพลทางตรง (Direct effect)

จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกร ผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ที่แสดงให้เห็นถึงผลการวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนด้านซัพพลายเชนของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด และสามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ได้ดังนี้ การสร้างความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนของเกษตรกรควรเน้นในด้านต้นน้ำ เป็นสำคัญ กล่าวคือ ความสามารถด้านผลิตและการสร้างความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิตของเกษตรกรในจังหวัดเลย

มีระดับความสัมพันธ์ต่อการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นเกษตรกรต้องสร้างความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิตเพื่อเป็นพันธมิตรในระยะยาวจะส่งผลให้สามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานด้านการจัดซื้อปัจจัยการผลิตที่ลดลง และต้องผลิตสับปะรดให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้า ซึ่งทั้งสองปัจจัยจะส่งผลให้เกษตรกรสามารถเพิ่มระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ผู้วิจัยขอเสนอรูปแบบการพัฒนาความสามารถและความร่วมมือด้านซัพพลายเชนตามภาพที่ 3

ภาพที่ 3 รูปแบบการพัฒนาความสามารถและร่วมมือด้านซัพพลายเชนของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย

จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการที่เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย จะเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ตลอดซัพพลายเชนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องเริ่มจากการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายซัพพลายเชนโดยหน่วยงานภาครัฐเข้ามาเป็นตัวเชื่อมตั้งแต่ 1) ต้นน้ำ เพื่อสร้างความร่วมมือกับผู้ขายการผลิตในการเป็นพันธมิตรทางธุรกิจในระยะยาวเพื่อลดต้นทุนด้านการจัดซื้อ 2) กลางน้ำ ความร่วมมือกับผู้เกษตรกรด้วยกัน ด้วยการศึกษาดูงานและถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการปลูกสับปะรดให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้า และ 3) ปลายน้ำ เป็นการสร้างความร่วมมือกับลูกค้าในด้านการตลาดและพยากรณ์ความต้องการ โดยการ บูรณาการการทำงานร่วมกันนี้จะส่งผลดีต่อการรักษาคุณภาพสับปะรดควบคู่กับการลดต้นทุนการดำเนินงาน รวมทั้งต้องได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่กำกับดูแลทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการบูรณาการข้อมูลอย่างเป็นระบบตั้งแต่การเริ่มต้นการปลูกจนถึงการ

ส่งมอบให้กับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้าเกิดความไว้วางใจและเชื่อถือในคุณภาพของสับปะรด ตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับในชุมชนเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

7. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้ ผลการวิเคราะห์ที่ตัวแบบความสามารถด้านซัพพลายเชนของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ตัวแปรที่สำคัญซึ่งมีอิทธิพลสูงสุด คือ ความสามารถด้านการเพาะปลูก แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการปลูกสับปะรดส่งผลต่อขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อให้สับปะรดมีคุณภาพและการลดต้นทุนการดำเนินงาน ดังนั้น เกษตรกรต้องมีแผนการปลูกโดยคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าและผลผลิตล่วงหน้า ควบคุมและดูแลสับปะรดตลอดระยะเวลาการปลูกเพื่อให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดควบคู่กับการค้นหาวิธีการลดต้นทุนเท่าที่จะทำได้ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาระบบโลจิสติกส์

การเกษตร พ.ศ. 2560 – 2564 ที่ต้องการพัฒนาและส่งเสริมให้เกษตรกรลดความสูญเสีย (8 Wastes) ในกิจกรรมโลจิสติกส์ (Lean logistics) และพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับเพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพให้แก่ผู้บริโภค รองลงมาคือ ด้านการจัดซื้อเกษตรกรควรซื้อปัจจัยการผลิตจากคู่ค้าที่จัดวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ได้รับการรับรองมาตรฐานและเชื่อถือได้ รวมทั้งต้องสร้างความสัมพันธ์ระยะยาวกับผู้ขายปัจจัยการผลิตเพื่อที่จะซื้อในราคาที่ถูกและการได้รับการบริการที่ดีอย่างต่อเนื่อง และปัจจัยด้านการผลิตสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมและพัฒนาความรู้ในด้านการเพิ่มผลผลิต การลดต้นทุนในการปลูกสับปะรดอย่างต่อเนื่อง และมีวางแผนรองรับเรื่องเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านผลผลิตตกต่ำ สอดคล้องกับแผนพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร พ.ศ. 2560 – 2564 ในด้านการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะความรู้ด้านการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานสินค้าเกษตรแก่เกษตรกรเพื่อให้เกิดการประยุกต์ใช้จริงในการประกอบอาชีพของตนเอง รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ได้แก่ การผลิต เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน และการประยุกต์ใช้วิธีการจัดการที่ดีที่สุด (Best Practices) ปณิศา แจ้ดนาลาว และธรีนิ มณีศรี (2563) การจัดการโซ่อุปทาน (SCOR Model) ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนและการจัดการวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ เสริมศิริ นิลดำ และคณะ (2562) แนวทางการยกระดับเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดนางแลสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง ประกอบด้วย โลจิสติกส์ขาเข้า การปฏิบัติการโลจิสติกส์ขาออก การตลาดและการขาย การบริการ และกิจกรรมสนับสนุน โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดห่วงโซ่คุณค่า พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรได้แก่ การผลิต การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาดและการจัดจำหน่าย

ผลการวิเคราะห์ตัวแบบความร่วมมือด้านซัพพลายเชนของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ตัวแปรที่สำคัญซึ่งมีอิทธิพลสูงสุด คือ ความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิต ดังนั้นเกษตรกรต้องให้ความสำคัญในการจำแนกและจัดลำดับความสำคัญของผู้ขายปัจจัยการผลิตแต่ ละรายที่ชัดเจน มีการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารด้านผลผลิตเพื่อแบ่งปันความเสี่ยงและกำไรร่วมกันและพัฒนาความร่วมมือกับผู้ขายปัจจัยการผลิตให้เป็นพันธมิตรทางธุรกิจในระยะยาว รองลงมาคือ ด้านความร่วมมือกับลูกค้า ให้ความสำคัญในการจำแนกและจัดลำดับความสำคัญของลูกค้าแต่ละรายที่ชัดเจนสร้างความพึงพอใจของลูกค้าเป็นหลักเพื่อสร้างความประทับใจทั้งก่อนและหลังการซื้อขาย และนำข้อเสนอแนะจากลูกค้ามาการปรับปรุงคุณภาพสับปะรดและการจัดส่ง รวมทั้งมีการพัฒนาความสัมพันธ์ระยะยาวกับลูกค้าหลัก โดยการทำข้อตกลงและเซ็นสัญญาในเอกสารที่ชัดเจน สอดคล้องกับ แผนพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร พ.ศ. 2560 – 2564 ที่ผลักดันให้เกิดความร่วมมือระหว่างเกษตรกรสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการ ในรูปแบบความร่วมมือแบบย้อนกลับ ความร่วมมือแบบไปข้างหน้า ความร่วมมือแบบแนวนอน และความร่วมมือแบบหลากหลายโดยรูปแบบการพัฒนาเริ่มจากการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายซัพพลายเชนโดยหน่วยงานภาครัฐเข้ามาเป็นตัวเชื่อมตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ โดยการบูรณาการการทำงานร่วมกันนี้ จะส่งผลดีต่อการรักษาคุณภาพสับปะรด ควบคู่กับการลดต้นทุนการดำเนินงาน รวมทั้งต้องได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่กำกับดูแลทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการบูรณาการข้อมูลอย่างเป็นระบบตั้งแต่การเริ่มต้นการปลูกจนถึงการส่งมอบให้กับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้าเกิดความไว้วางใจและเชื่อถือในคุณภาพของสับปะรด ตลอดจนสร้างความไว้วางใจกับเครือข่ายหรือสร้างความสัมพันธ์อันดีกับในชุมชนเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอ นโยบายต่อภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด ในเขตพื้นที่จังหวัดเลย ด้วยการให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมด้านการพัฒนาคุณภาพสับปะรด การเพิ่มผลผลิต การลดต้นทุนการดำเนินงาน พัฒนาการจัดซื้อจัดหา การพัฒนาช่องทางการตลาด ส่งเสริมให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ผลักดันไปสู่ความยั่งยืนด้วยการใช้เทคโนโลยีตลอดโซ่อุปทานและสร้างมูลค่า สามารถ

เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างพันธมิตรและเครือข่ายทางธุรกิจในระยะยาวภายใต้ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษากิจกรรมด้านโลจิสติกส์และการประเมินประสิทธิภาพตามตัวชี้วัดรายการกิจกรรม โลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในมิติด้านต้นทุน มิติด้านเวลา และมิติด้านความน่าเชื่อถือ เพื่อให้เกษตรกรสามารถทราบถึงจุดแข็งจุดอ่อนของการดำเนินงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน จัดสรรทรัพยากรให้คุ้มค่าความต้องการของลูกค้าและลดต้นทุนรวมทางด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2564). ผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด ตามที่ดัดแปลง ปี 2563/64 ระบบฐานข้อมูลเกษตรกรกลาง (ทบก.). กรมส่งเสริมการเกษตร.
- ปณิตา แจ้ดนาลาว และธรีนิ มณีศรี. (2563). รูปแบบการจัดการโซ่อุปทานวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสินค้าเกษตรอย่างยั่งยืน. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 14(1), 133-145.
- ชาญชัย พรหมมี และสวัสดิ์ วรรณรัตน์. (2558). โมเดลสมการโครงสร้างของการจัดการซัพพลายเชนและพันธมิตรทางการค้าต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP). *วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร*, 12(2), 35-53.
- วสันต์ สุกุลกิจกาญจน์ และจิตอุษา ชันทอง. (2563). การพัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือห่วงโซ่อุปทานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 12(24), 91-102.
- เสริมศิริ นิลดำ, กษิตศิ ใจผาวัง และดรณภพ อุดแน่น. (2562). การยกระดับเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดนางแลสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 22(2), 328-347.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2561). แผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคการเกษตร (พ.ศ.2560-2564). ค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2565, จาก: <https://www.oae.go.th/view/1/เอกสารเผยแพร่/TH-TH/?page=3>.
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเลย. (2561). แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเลย (พ.ศ. 2561 – 2565). ค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2565, จาก: <https://www.opsmoac.go.th/loi-strategic-preview-422791791806>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564). ค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2565, จาก: <https://www.nesdc.go.th > logistic > plan3>.
- สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2561). การศึกษาโซ่อุปทานและโลจิสติกส์สินค้าสับปะรดโรงงาน. *เอกสารวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร เลขที่ 113*. ค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2565, จาก: <http://www.oae.go.th/assets/portals/1/fileups/baerdata/files/การศึกษาโซ่อุปทานและโลจิสติกส์สินค้าสับปะรดโรงงาน.pdf>.
- Ploenhad, J., Laoprawatchai, P., Thongrawd, C., & Jermisittiparsert, K. (2019). Mediating role of competitive advantage on the relationship of supply chain management and organizational performance on the food industry of Thailand. *International Journal of Supply Chain Management*, 8(4), 216-226.
- Supply Chain Council. (2017). *Supply Chain Operation Reference Model: SCOR Version 12.0*. Pittsburgh. PA: Supply Chain Council, Inc.